

Petr Richter:

Historie fotbalu v Roudnici nad Labem

Posudek diplomové práce

Za cíl své diplomové práce si autor stanovil „popsat vývoj fotbalu ve městě od počátku do současnosti na příkladu nejvýznamnějších roudnických klubů“ (s. 8). Metodicky použil „metodu přímou, která rekonstruuje vývoj na základě dostupných pramenů... což v našem případě byly především klubové kroniky“ (s. 8). Téma pojal výhradně chronologicky.

Jak se se stanoveným úkolem vyrovnal? Po rozboru pramenů a literatury zařadil obecné kapitoly o tom, co je fotbal, jaká je jeho historie a jaká je historie města Roudnice nad Labem. Rovněž připomenul, že v Roudnici nad Labem se hrálo jedno z prvních doložených utkání ve fotbalu na území dnešní České republiky. Dále se věnoval historii klubů SK Roudnice, SK Bezděkov, AFK Slavoj Roudnice, SK Čechie Hracholusky a Čechoslovan Roudnice. Jak již bylo uvedeno, k vývoji jednotlivých klubů přistupoval výhradně chronologicky. Koncepce má svou logiku a nelze mít proti ní výhrady.

Ty však vzniknou v okamžiku, kdy se do předloženého textu ponoříme. Text je totiž více kronikou, anály či letopisem, ať už pro zvolený žánr zvolíme jakýkoliv název, než analýzou daného tématu. Vyplývá z něho úzká závislost na použitém prameni, kterým jsou almanachy SK Roudnice vydávané k výročí jeho založení. A tak je nejprve využíván almanach z roku 1932, poté z roku 1937, a tak dále, až k almanachu ke stému výročí založení klubu z roku 2007. Ostatně sám autor tuto závislost přiznává, když na s. 64 konstatuje – „Od roku 2007 nejsou k dispozici podklady.“ Občas je do textu zamíchána citace z práce Z. Študenta *100 let roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868-1968* či z novinových výstřižků, někdy ne příliš organicky. Obdobně autor postupoval i při zpracování historie klubu SK Bezděkov a dalších roudnických fotbalových družstev. Snad jen pasáže o stavbě nového hřiště „Pod Lipou“ po roce 1919 (s. 25-28) vykazují originálnější přístup.

Nicméně text o vývoji jednotlivých roudnických fotbalových klubů je svým způsobem ještě přijatelný. Naprosto nevyhovující jsou ovšem kapitoly obecného charakteru. Nejen pro svou stručnost a útržkovitost, ale i pro mnohé formulace a použité argumenty. Pro ukázkou např. „Poprvé do češtiny pravidla kopané přeložil Sokol Klenka.“ (s. 11) - Teprve o několik řádků dále je uvedeno, že Klenka se jmenuje Josef a ne Sokol!; nebo vyjádření – „Pravidla fotbalu nejsou jedinou normou, podle které se fotbal hraje.“ (s. 12) – jaké jsou další normy pro hru fotbal?; nebo na s. 10 uvádí autor fakta o herním zatížení hráče fotbalu a mezi jinými „středový hráč vrcholové výkonnosti překoná v utkání 7000 m, 160x běží vpřed, 29x vzad,

32x stranou“ – z toho logicky vyplývá, že běhá-li dvaapůlkrát více vpřed než jinam, tráví většinu hracího času mimo hrací plochu!

V textu o historii Roudnice nad Labem se objevují opět nesprávné údaje: Jan IV. z Dražic nemohl být v letech 1301-1343 pražským arcibiskupem, když toto arcibiskupství bylo ustaveno až v roce 1344! (s. 14); formulaci na téže straně 14 – „v roce 1431 přešla Roudnice z arcibiskupského držení do sovětských rukou“ – považuji za překlep, ale formulaci na následující straně 15 – „...na konci barokní doby byly na náměstí postaveny výstavné renesanční domy...“ – už nikoli! Z dalších nepřesností, které mohou vzbuzovat údiv – anebo i úsměv (?) – uvádím zkomolená jména hráčů, z nichž za nejmilejší považuji Vlastimila Bubníka, fotbalového a hokejového reprezentanta, který je uváděn jako „Budník“. Zřejmě nejkurióznějším „překlepem“ je na straně 43 výraz ve větě – „Systematická příprava, gymnastika, **cvičení na řádění** (!) a různé závodivé hry...“ Je-li původcem uvedených omylů nepozornost při psaní či chyba počítače či závěrečný spěch před termínem odevzdání diplomové práce, nejsem s to posoudit.

Na závěr ještě jedna poznámka: Práce se jmenuje *Historie fotbalu v Roudnici nad Labem*. Proč autor text zbytečně komplikuje a zatěžuje zprávami, že se v Roudnici hrála také házená, běhal silniční závod Říp – Roudnice, pěstovaly další atletické disciplíny, boxovalo se a veslovalo, si vysvětluji pouze jeho závislostí na jediném použitém prameni, tj. výročních almanaších klubu SK Roudnice.

Závěr: Vzhledem k výše uvedeným připomínkám mohu doporučit předloženou práci k obhajobě pouze po jejím přepracování, které se bude více než souhrnem nasbíraných faktů zabývat jejich analýzou.

PhDr. František Kolář, CSc.

V Praze dne 7. května 2013